

като нѣмало още инструкции отъ Петербургъ. Ристичъ посѣтилъ сѣщия день Андраши и му казалъ, че не може да подпише никакви задължения на Сърбия спрѣмо Австрия, докато не се гарантиратъ източнитѣ ѣ граници тѣй, както сж били по-рано опрѣдѣлени. „Колко ни струва да имаме само Пиротъ, ако нѣмаме естественитѣ граници на Сърбия“. А тия естествени граници „се простиратъ до Драгоманъ“. На другия день, 15, Ристичъ съобщилъ телеграфически на Милана, че „Австрия има голѣмъ шансъ да придобие Босна и Херцеговина“. Рускитѣ делегати „сж наклонни да не ни оспорватъ Трънъ и Пиротъ, но тѣ казватъ сега, че трѣбва да се пита населението, за да се види на Сърбия или на България иска да принадлежи. Тѣ прѣдлагатъ още, когато стана плебисцитъ, да се оттегли сръбската войска и администрация, за да не влияе на населението“. Въ края на телеграмата си Ристичъ пита, дали въ такъвъ случай нѣма да има опасностъ отъ давление, идейки отъ София и отъ Пиротския владика Евстатий.

„Ние имаме въ Пиротъ и Трънъ, телеграфиралъ Миланъ отъ Нишъ, само двѣ роти войска. Населението въ селата е въодушевлено отъ сърбитѣ, защото ние не налагаме такива тежки данъци, както правятъ руситѣ въ България“. Миланъ изказва пълна надежда, че ако се пита населението, то ще бжде на страната на Сърбия, безъ ни най-милка агитация.

„Но, продължава той, ако се махне сръбската администрация, ще оставимъ свободно поле за руско-българскитѣ агитации и тогава положението ще бжде много трудно“.

Сръбскитѣ делегати посетилъ още веднажъ Шувалова и го намѣрилъ въ компания съ баронъ Жомини. „Когато Австрия ни пжди отъ Нови-Пазаръ, имъ казалъ той, вие не искате да ни защищавате. А когато Австрия ни дава извѣстни компенсации, вие се противите. Компенсацията на изтокъ ни интересува толкозъ, че ние трѣбва да я добиемъ, по какъвто и да е начинъ. Колкото по-скжпо платимъ за тая компенсации, това ще дължимъ на васъ, защото Австро-Унгария, като вижда че вие се противите, не иска въ нищо да отстъпи отъ теж-